

Brassó. Nagy- és Zsuzsanna-származék
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
A szerkesztő h. köznapokon délelőtt
9-11 óra között.
Bolyai, Hester-utca 325. sz. a.
hol minden délután átítható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendő.
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 0 krt
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sz.
helye 50 kr.) Nagyobb és többesbri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés belyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetéseket és nyílt-tér előre fizetve.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszuaszoói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szegedi kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadók hivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube & Co. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

16-ik szám.

Brassó, Csütörtök, február 9-én.

IV. évfolyam 1888.

A vaskanczellár.

Az öreg Bismarck végre mégis csak megszólalt. A feszült várakozás helyébe most a magyarázás lép. A mily nagy politikus Bismarck herceg általában, olyan ez a beszéde is, melyet a német parlament utóbbi ülésén, a katonai kölcsön vitája alkalmával tartott.

Alapjában nem mond semmi újat s még is felette tanulságos.

Franciaországtól nincs mit tartani ez idő szerint, mert békés szellemű elnöke s kormánya van. Ez megnyugtató Németországra nézve, mert neki egyetlen számbavehető ellensége, kit mindenkor sakkban tartani, saját jóléte és nyugalma parancsolja, Franciaország. Ha erről az oldalról Németország nyugodt lehet, az oroszról sokkal kevésbé kell tartania, mert végre Oroszországnak lehetnek bajai velünk, mert a mi hatalmunk és tekintélyünk növekedése mindenkor szükségkép csorbítja az ő tekintélyét és befolyását; ámde alig-alig található összeütközésre alapul szolgálható ok Németország és Oroszország között.

Igaz ugyan, s ezt maga Bismarck herceg is bevallja, hogy Németország viszonya Oroszországhoz nagyon meghidegült. Hogy mi okozta ezt, nem nehéz eltalálni. Ujabban a bolgár kérdés, melyben Bismarcknak nem volt kedve Oroszországot minden jogot lábba taposó eljárásában támogatni. Ámde a vaskanczellár szerint e meghidegülés régebbi keletű s legalább vissza kell annak mennie 1879. előtti időre, mert hisz különben Németországnak nem állott volna érdekében szövetségre lépni monarchiáinkkal Oroszország ellen.

Franciaországgal szemben Németország soha biztos nem lehet. Ott, a hol a császárokat és elnököket a nép- és pártszenvédély, Páris utcája detronizálni képes, egy éjszaka alatt megváltozhatnak a helyzet, a békés hangulat háborússá válhatik. Ettől tart a vaskanczellár is. De mert Franciaország egymaga aligha merne síkra szállani Németországgal szemben s legtermészetesebb szövetséges az orosz volna, a melylyel különben már régen kockettiroz; Németországnak érdekében állott, biztosítani magát ezzel szemben is. És habár Bismarck herceg azt vallja, hogy Franciaországgal való esetleges háború még nem je-

lent Oroszországgal való háborút is, míg az ellenkező bizonyos: annyi tény, hogy Németország első sorban még sem az oroszról tart.

Ámde mit mond Bismarck herceg az oroszokról?

Első helyen kijelenti, hogy Németországnak nincs tartanivalója Oroszország támadásától. Ez még idáig nem is képezte komoly aggodalom tárgyát. A támadástól csak nekünk lehet esetleg okunk tartani. Bismarck elismeri az orosz hadi készülődések komoly és aggodalmas voltát, de sem okot, sem ürügyet nem lát háborúra.

Ez a beszéd magya. Nincs tehát — Bismarck szerint — ok az aggodalomra, hogy a háború ki fog törni. Persze, Oroszország hadi készülődései hasonló intézkedést parancsolnak úgy Németországnak, mint nekünk, mert az európai béke fenntartása egyenesen a közép-európai szövetség erejétől van függővé téve. A mily mértékben gyarapodik ez, ép oly mértékben nőnek a béke biztosítékai.

Ezzel indokolja a vaskanczellár Németország hadi készülődéseit és a 280 millió új hadi kölcsönt. Bismarck nem tart orosz támadástól, hanem azt hiszi, hogy Oroszország nagyobb befolyást akar magának a külsőben lévő európai krízisnél biztosítani azzal, hogy nagy sereg áll háta mögött. Ezzel szemben pedig elengedhetetlen feltétel az osztrák-magyar-német szövetség, mely mindkét szövetséges államot eshetőségek ellen biztosítja.

Ha voltak még, a kik a német szövetségben kételkedtek, azoknak kételyeit teljesen eloszlatta a vaskanczellár nyilatkozata a két állam szövetségéről, együvé tartozásáról és egymásra utaltságáról. Oly nyíltan és utó gondolat nélkül beszélt, hogy ahhoz a kételynek árnya sem férhet.

A mi pedig a szövetség közzétételét illeti, Bismarck herceg természetesen nem mondhatta mást, mint a mit a „Reichsanzeiger“ bevezetése mondott, ugyanazt, mint a „Budapesti Közlöny.“ A közzététel nem akart sem ultimátum, sem fenyegetés lenni, hanem egyszerűen megismertetése a világgal a két szövetséges állam békés irányu működésének.

Bismarck herceg beszéde bizonyára nagyon megnyugtató hatású lesz az összes hatalmaknál. Lehet, hogy az oroszoknál egy kis

viasztatetszést fog előidézni az a nyilatkozat, hogy Németország igyekszik a barátságos viszonyt fenntartani Oroszországgal, de elvégre „nem szalad senki után“; ámde most már ez mellékes, az orosz lapok lármázhatnak, de az orosz diplomácia bizonyára meg fog gondolkodni.

Daczára azonban Bismarck herceg megnyugtató nyilatkozatainak, nem szabad felette optimisztikus véleményt táplálnunk. Valószínű, hogy a háború elkerültetik. Ámde nem lehetetlen az is, hogy háború lesz. Ez különben Bismarck nyilatkozatának is a rációja.

Bismarck herceg beszéde.

— Kivonat. —

Franciaország és Oroszország háborús hírei a védelemre készítetnek bennünket. A csukák Franciaországban és Oroszországban arra kényszerítenek, hogy a pontyok szerepére vállalkozunk. Mi sokkal inkább vagyunk azon helyzetben, mint bármely más nemzet, hogy ellenségeinkkel szemben erőteljes eljárást érvényesítsünk. Oroszországhoz való viszonyunk, 1866. évi győzelmeink által nem zavartattak meg. Poroszország mindenkor nagy előzékenységet tanúsított Oroszország iránt és sok oly szolgálatot tett neki, melyért elismerést várhatott és kapott is. Poroszország minden időben arra törekedett, hogy Oroszországgal jó viszonyban legyen és a jó viszonyt vele fentartsa, habár Olmütznel Oroszország bennünket cserben hagyott. Én magam is, midőn követ voltam Oroszországban, azon munkálkodtam, hogy viszonyunk Oroszországhoz jó legyen és mondhatom, sikerrel működtem. E hagyományos barátságos viszonyt azóta nagy előszere-ttel ápoltam, és mégis meghidegültek Oroszország barátságos hajlamai. Ezt azért mondom, hogy megérthető legyen, hogy miért kötöttünk Ausztria-Magyarországgal szövetséget. Oroszországnak kívánságait, melyekkel a legutóbbi keleti háborút megelőzőleg hoz-zánk fordult, visszautasítottuk. Ekkor Oroszország Ausztria-Magyarországhoz fordult, de hiába. Erre a háború következett. Mi örvendtünk, hogy a vihar el-vonul fölöttünk. A kongressuson, melynek létrehoza-tala nekem csak nagy fáradtsággal sikerült, azon fárad-tam, hogy Oroszország érdekének érvény szerez-tessék, Oroszország kívánsága keresztülvitessék. Valóban hittem, hogy jogom van Oroszország elismerésére, de nem idegeníthettem és nem akartam elidegeníteni Ausztria-Magyarországot. Ha tettem volna, elszige-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

É n e k. *)

Dicsőség néked, ó urunk!
Kit imád a föld pora.
Hirdetőd a magas égből,
S a föld lábad zsámolya.
Egy vagy! hatalmas! szent! dicső!
Névvel meg nem nevezhető.

Diadalunk te! reményünk!
Bizodalmunk szirtfoka!
A kibe bizunk s remélünk
S nem csalódhatunk soha.
Kegyelmed itt és égbe fenn
Örökké tartó, végtelen!

Kiss József.

Czigány népmesék.

(Jesina József „Romani Cib“ jéből közli Koós Ferencz.)

1.

A három czigány gyerek.

Három czigánygyerek heverészett a gyepen. Csak egy darab kenyérük volt mindössze. De mi ez három éhesnek? Közülök az egyik egyedül akarván meg-

enni a kenyeret, mondá a más kettőnek: „A ki közülünk legszebb álmot látand, az fogja megenni a kenyeret.“

Erre aztán lefeküdtek. Az egyik közülök, midőn látta, hogy a fiuk aluszak, elvette a kenyeret, meg-e-e és aztán várakozott, míg a fiuk fel fognak kelni. Mikor a fiuk szemeiket felnyitották és egymással be-széltek, kérdezte az egyik közülök, hogy mit hozott nekik az álom.

Egyik közülök mondá, hogy álmában az égből volt és ott sok mindenféle látott és jól evett abból, a mi egy szép asztalra volt felrakva.

„Testvér! — mondja az első — neked nem sza-bad most megenni a kenyeret, mert jobb, égi ételeket ettél!“

A másik közülök mondá: „Én álmomban a po-kolban voltam, a hol éhség és szomjuság van és a hol senkinek sem adtak sem kenyeret, sem vizet.“

„Testvér! — mondá ismét az első — neked nem szabad sem enni, sem inni; nem neked való a kenyér. Azért ettem én meg a kenyeret és most jól vagyok lakva!“

II.

Két ember a korecsmában.

Egyszer két ember elment a korecsmába, hogy bort igyanak. Mikor sok ó és új bort ittak, mondá az egyik közülök: „Igyunk az egészségünkért.“

Ittak. Ezután mondá az egyik: „Kinek az egész-ségére igyunk most?“

„Igyunk az én istenem egészségére! De minő borunk van, hogy igyunk? Inni fogunk új bort, minőt istenem az idén adott.“

A másik mondá: „Az idei bor rossz, igyunk tehát ó bort.“

Az előbbi erre azt felelé: „Miért nem teremtet isten jobb bort?“ Ezután vette a poharat, rossz bort töltött belé és mondá: „Istenem, a te egészségedre iszom; rossz ugyan ez a bor, de miért nem adtál jobbat?“ — Ezt mondván, a földre esett és szörnyet halt. A másik ezt látva, rémülten ugrott fel és haza szaladott.

Ne káromold a te istenedet, — mert keze reád sulyosodik.

III.

Egy rossz ember.

Egy rossz ember meg akart egy gyermeket ölni. A gyermek testéért könyörgött. Az ember mondá: „Nem bántalak, ha az istent káromlod.“

A gyermek inkább szerette testét, mint istenét; azért rútul káromolta az istent.

Azonban a rossz ember így szólt hozzá: „Most tudom, hogy te rosszabb vagy, mint én; én csak egy embert akarok megölni, de te istenedet akarod meg-ölni; ezért még inkább megöllek és ezért küldöm lel-kedet testeddel együtt a pokolba.“

*) Mutatvány Kiss József hírneves költőnk sajtó alatt lévő „Ünnepnapok“ című költeménykötetéből, melyet szerző szíveségéből közlünk.

telve lettünk volna Európában, s oda jutottunk volna, hogy föltétlenül Oroszországtól függünk volna. A szövetségi szerződés közzétételében ultimatumot és fenyegetést akartak látni. Sem az egyik, sem a másik. A szerződés kifejezése a szerződő felek érdekei azonoságának; ezt kellett a világnak megtudnia. De nemcsak ez a szerződés, hanem az Olaszországgal kötött szerződés is csak az azonos érdekek kifejezése és az azonos törekvéseké: a közös veszélyeket elhárítani és a béke fönntartása érdekében közösen sorompóba szállani. Ausztria-Magyarország azt az eszélyes politikát követte 1870-ben, hogy Franciaország csábításainak ellenállt és Németországgal tartott. Ausztria-Magyarország a mi természetes szövetségesünk, az Oroszország és Franciaország felől fenyegető veszélyek ellen. Oroszország gyűlölségétől azonban nem kell félni. Gyűlölségből nem viselnek háborút, különben Franciaországnak Olaszországgal és az egész világgal háboruszkodnia kellene. Az a hatalom, melynek birtokában vagyunk, remélhetőleg meg fogja nyugtatni közvéleményünket s a tőzsdék és a sajtó idegességét. E hatalom növelése a mi feladatunk. Hogy a családapának a legjobb fegyvert kell kezükbe adnunk, az magától értetődik. A most beterveztett törvények után minden határvonalunkon egy millió jó katonát állíthatunk föl: ezek mögött állanak tartalék csapataink. Ne mondják, hogy ezt a többiek is megtehetik: mert nem tehetik meg. Nekünk megvan az anyagunk, hogy ne csak egy óriási hadserget alakítsunk, hanem azt tisztekel is ellássuk. Az erő tudata nem fog meggátolhatni bennünket a békétörekvések folytatásában. Megkíséréljük, hogy fentartsuk a régi viszonyt Oroszországgal, de nem szaladunk utána senkinek, Bulgáriát illetőleg Oroszországnak el kell ismernie Németország loyális magatartását. Ha Oroszország felszólít bennünket, a kongressus határozataival megegyező igényeit támogatni fogjuk a szultánnal.

Egyházi unió.*)

Hétfalu, 1888. január 10.

A „Protestáns Egyházi és Iskolai lap» mult évi 51. számában Hörk József eperjesi tanár a protestáns unióról elmélkedik és már-már égető szükségnek tartja az evangélikusok és reformátusok egyesülését.

Nem hiszem, hogy volna a magyar hazában oly hideg sziv, mely ne mondana áment e meleg sorokra, mely nem óhajtana az egyesülés által nemzete erősödését. Nincs oly társas összejövetel, hol ne jöne szóba a magyar felekezetek összeolvadásának szükségessége.

Istené legyen a dicsőség, van már három unió, Magyarország és Erdély között, az erdélyi és magyarországi reformátusok között, az erdélyi és magyarországi evangélikusok között (ide nem értve a szász evangélikusokat, kik a messze távolban szoktak szövetségest keresni).

A legszebb, a legerősebb unió lenne a negyedik, az evangélikusok és reformátusok egyesülése, melyért sok forró sziv könyörög még unitárius testvéreink közül is.

Egyelőre nem kell semmi egyéb, egy egyházi delegáció. De hagyjuk a kezdeményezést nagyobb fejekre, mi csak annyit legyünk bátrak kimondani: csak előre, mi örömmel indulunk.

Ha a háborus hírek tért engednek a Brassóban, közlöm az ide mellékelt, arany keretbe való cikket az olvasó közönséggel. Hadd találjon mindnyájunkat egyesülve az első ezer év vége!

Reményi.

U n i ó.

Az 1881 ik év okt. 31-én ünnepélyesen megnyitott országos református zsinatra boldogult Vandrak András urambátyámmal Debreczenben részben ev. Tisza kerületi és ev. egyetemes gyűlési képviselőkül, részben érdeklődő, tanulni vágyó hallgatókúl megjelenvén, a tiszántúli kerület nagyérdemű, ihlett ajku, apostoli buzgó-ságu főpásztoránál, mélt. és főtiszt. Révész Bálint püspök urnál, kit én oly igen-igen kívántam személye szerint ismerni, mert hiszen gyönyörű ímai megragadták, elbűvölték egykor lelkemet! Örökké emlékezetes marad reám nézve e nap! A kitűnő főpap Vandrak Andrást, mint régi ismerősét köszöntvén — nevem hallatára azon — reám nézve igen megtisztelő — nyilatkozatot tette, „ismerem a Protestáns egyházi és iskolai lapban megjelent cikkeiről.“ Megtisztelő tavábbi szavairól nem szólva, bár drága emlékezetűek azok előttem, de ennyit fel kellett említenem, mert ez alapon azután egy párbeszéd fejlődött ki közöttünk

*) E cikk már régebben fekszik előttünk, de közzétételének ez ideig várnia kellett a nagy tárgyalmas miatt. Habár nem szoktunk más lapokból cikkeket átvenni, mégis készséggel teszszük ezt ez esetben, mert oly nagy fontosságú ügyről van szó, a mely megérdemi, hogy az illetők komolyan foglalkozzanak vele.

Szerk.

és én közötttem, melynek egy rövidke részletét a következő sorokban közlöm.

Igen, főtisztelendő püspök ur! azért ragaszkodtam oly hévvel, oly belsőséggel e laphoz, mert ezt az ev. és ref. egyház két nagysága (értettem Székács Józsefet és Török Pált) alapította és egy közös barátja (értettem dr. Ballagi Mór) tartja feann, s mert ez azon az uton halad, melyen egyedül érhető el a hazai két nagy protestáns egyház jövődöbeli nagysága s ez az unió.

Könyvek gyűltek a nagy férfiú szemeibe e szavakra s elkezdett rövid, de meleg, átérzett szavakban szólni e nagy eszméről s az ő lelkes szavai az én régi meggyőződésemet sziklaerőssé tevék.

Miért nem kezdhettük volna mi meg — úgy mond — e dicső munkát azzal is, hogy mi tiszaiak itt Debreczenben egy közös theologiai fakultást állítottunk volna fel, hiszen Eperjes szépen megfért volna Debreczenben. Külön ev. tanárra csakis a dogmatikára és a liturgikára lett volna szükség. Azután meg a jogi és philosophiai fakultást könnyen összeállítottuk volna s lassan-lassan előállott volna a protestáns egyetem.

Igy a nagy férfiú. És az én lelkemet úgy megragadta e szép kép, e nagyszerű jövő, hogy már-már előttem állott a hatalmas protestáns egyetem képe, és jöttek az alapítványok, e célból kezdett mozgalom, s már-már testet öltött az ige, mikor, még mielőtt az eszme az ev. Tisza kerületben még csak nyilvánosan megpendítve lett volna, — hiszen a zsinat végéig — azt tenni nem is lehetett, egy zsinati végzés s az erre az ev. egyetemes gyűlés alkalmával ev. részről bekövetkezett egy tény által a mozgalom megakasztott. És pedig — fájdalom — nagyon erősen megakasztott.

És ma hol állunk? Ott vagyunk, hogy olyan messze egymástól soha sem voltunk. Tanulmányoztam ez ügyet evang. Tisza-kerületi levéltárunkban. S a különben hideg, fagyos aktákból oly meleg lelkesedést láttam, éreztem kisugárzani e kérdés iránt, hogy különösen az 1843-iki év okmányai mellett, ha egy szomorú politikai balfogásra, egy külső összeveszejtő hatalom működésére nem gondol az ember, még sem képes érteni, hogyan történhetett az, hogy e nagy szó ki nem ejtetett hivatalosan hivatalból.

Fájdalom, ma úgy vagyunk, mint csak két barát, a kik együtt küzdöttek, együtt szenvedtek, együtt örültek, együttesen éltek, válvette dolgoztak, úgy, hogy e munka közben sziveik összeforrottak, egymás nélkül nem lehettek, csakhogy épen közös háztartást nem kezdtek — és akkor el kellett egymástól válniok, távol kénytelen volt lakni barátjától egyik is, másik is, s jöttek gondok, új viszonyok s kezdette ez is, az is megszokni azon gondolatot, hogy a másik nélkül kell viselnie a gondokat, a másik nélkül kell magát beleélnie az új viszonyokba s a távolsággal s a muló idővel kezdett lassan-lassan kicsiny mértékben ugyan, de folytoosan hűlni a régi barátság forró melege, szakodozni szálai, mint csak egy sok éven át használatlanul heverő zongora hurjai. Mindennap pendül egy . . . megint egy . . . megint egy.

A régi barátság emléke, halványuló képe a közös, egykor sorsukká lett törekvéseknek, az érdeklődés megvannak ugyan még, egymás iránt rokonszenvvel, vonzalommal, talán szeretettel is viseltetnek még; de hol van az a forró szeretet, mely csak a barát keblén érezte magát holdognak?

1781-től 1821-ig mindig közösen, együtt tanácskoztak. Egymás kebléről le sem tudtak válni.

Most pendül — szakad egy húr . . . vége az 1795-iki dunántúli szerződésnek. Pendül egy másik, . . . vége az 1821. évi szerződésnek!

A kölcsönt is visszakerik már egymástól.

Református ekklézsiák keletkeznek ott, hol a százados gyakorlat szerint a reformátusok az ágostai evangélikus egyház tagjai voltak — és evang. egyházak keletkeznek ott, hol az evang. ágostai hívek a református egyház tagjai voltak. Közös szerzeményükön, a nagy Török, a nagy Székács alkotásán, a budapesti közös prot. theológián már megosztottak.

De ne folytassuk! Tán sérténénk, pedig csak szomorúak vagyunk. Egy nagylelkű rom. katolikus főúr, br. Baldácsy összeállva képzelte őket!

De hát oly igen felvitte-e a két barát sorsát az Isten, hogy egymásra nem szorulnak? Hogy egymástól örökre elválasztva is megélnék és megvalósíthatják, a mire egykor közös erővel törekedtek — külön mindenik önmagában is?

Vagy talán annyi új barátja akadt egyiknek is, másíknak is, hogy a régít némileg elhanyagolhatja? Vagy nincs már semmi ellenségük? . . .

Alá van aknázva alattunk a talaj!

Nagyon-nagyon meggyengültünk!

Tisztelettel szabad legyen kérdezni: nincs még most sem itt az ideje az egyesülésnek?

Oh, unió, jöjjön el a te országod!

Segíts Uram, mert elveszünk!

Hörk József,
eperjesi tanár.

A segesvári kaszinóbál.

— Saját tudósítónktól. —

Segesvár, 1888. február 5.*)

Kis városokban, minő a miénk is, különösen ha lakossága több külön csoportra oszlik, egy jól sikerült bál is nagy esemény. Bizony nem is csoda, mert bált nem kis dolog ám, ha csekély eszközökkel és még hozzá kevés emberrel nagy sikereket lehet kivívni, különösen akkor, mikor a pénz borzasztóan szűk, a farsang rövid s a mulatságok érik egymást. Igaz, hogy mi az idén nem vagyunk nagyon tulterhelve mulatságokkal, de jobb is. Így legalább az a csekély erőnk, a mi van, egy célra koncentráldódik, holott különben az erők megoszlanak, nem engedve egy esetben sem teljes sikert.

A segesvári kaszinó-bál Nagy-Küküllőmegyének efite-bálja. Az volt a multban, annak bizonyult az idén is. A ki magyar és teheti, az nem marad el róla. És ez jól is van így, mert bizony reánk fér egy kis összetartás. Azután a rendezőség ért hozzá kedvessé és kedélyessé tenni a bált el is tekintve attól, hogy a védnök, gróf Bethlen Gábor főispán személye egymaga is elég arra nézve, hogy hogy az estély fényes sikere biztosítva legyen.

Az idei kaszinóbál tegnap tartatott meg. A rendező-bizottság élén Máthé Albert kir. aljárásbíró, mint elnök és báró Szentkereszty Pál mint alelnökkel már hetekkel ezelőtt oly tevékenységet és buzgalmat fejtett ki, hogy az estélynek lehetetlen volt nem sikerülni. S ha a két elnökhez a rendezésben csaknem fölülmulatlanul álló Somogyi István megyei főjegyző személyét is megnevezzük, lehetetlen, hogy viszonyaink némi ismerője már előre ne tudja, hogy a bál a szó leg-szorosabb értelmében fényesen sikerült. — Méltó volt az a kaszinóhoz, mint magyarságunk képviselőjéhez.

A terem oly csinnal volt díszítve, mint eddig soha. A vendégsereg csak gyűlt, Segesvárról, úgy mint a vidékről; a birtokosság legnagyobb része jelen volt, miben a köztisztelőnek s szeretetnek örvendő bálanya s védnök magas személyein kívül br. Szentkereszty Pálnak van legfőbb érdeme.

Este 9 órakor jelentette egy hírnök, hogy a bálanya s védnök megérkeztek. A rendezőség gyorsan „posztot“ foglalt, sorfalat képezett, mindenki feszült figyelemmel várta az érkezőket. Harsogó, szünni nem akaró éljenzés fogadta báró Gamera Oszkárné ő méltóságát, a bálanyát, a ki Bethlen Gábor gróf védnök ő méltósága karján lépett a terembe, hol a rendezőség ünnepélyesen, a zene pedig gyönyörű „tus-sul“ fogadta.

Még néhány perczig folyt a társalgás, azután megindult a táncz, mely reggeli 6 óráig fesztelen jó kedvben, kitűnő hangulatban folyt. A cotillionra éjfél után került a sor. Általában igen jól sikerült, de ez nem képezett akadályt arra nézve, hogy egyes jelenetei azért kiválóbb tetszésben ne részesüljenek. A négyeseket mintegy nyolczvan pár tánczolta, de e mellett a karzat is telve volt díszes vendégsereggel, mely nem akarva hódolni Terpsychorenak, csak nézőközönségnek állott be.

Szükséges-e még ezek után megmondani, hogy a segesvári kaszinóbál kivívta magának az elsőséget az összes n.-küküllőmegyei bálók fölött!

Szükséges-e ezek után a buzgó rendezőségnek még külön elismerést is mondani?

Azt hiszem, elég, ha csak még annyit teszünk hozzá, hogy a tiszta jövedelem 518 frt, annyi, mint nagy városok báljain is csak ritkán.

r. l.

Tan ügy.

— Hivatalos rész. —

Sz. 142—1888.

Brassómegye kir. tanfelügyelőjétől.

Ezennel értesitem az összes tanügyi hatóságokat és tanítótestületeket, hogy a nagymélt. vallás- és közokt. magy. kir. miniszter ur f. évi január hó 27-én 764 sz. a. kelt magas rendeletével a Méhner Vilmos által kiadott és dr. Hajnóczy R. József által szerkesztett „Megyei térképek“-nek (Budapest, egyenként 8 kr., iskoláknak 4 kr.) az elemi iskolákban leendő használatát az országos közoktatási tanács birálati jelentése alapján megengedte.

Brassó, 1888. február hó 7-én.

Koós Ferencz,
kir. tan. tanfelügyelő.

*) Mult számunkra már későn érkezett.

Szerk.

Lapunk múlt s mai számának tárczarovatában mutatványt közlünk legkiválóbb költőnk, Kiss József, sajtó alatt lévő költeményeiből, melyek „Ünnepnapok” czimen fognak megjelenni. A költemények speczialiter a magyar zsidóknak szólnak. Mutassák meg Erdély magyar zsidói, hogy szívesen fogadnak minden eszközt, mely őket megmagyarosítani képes: Mutassák meg az által is, hogy tömegesen fizetnek elő Kiss József ezen legújabb kötetére, melyre előfizetéseket lapunk szerkesztősége készséggel elfogad. A költő következő előfizetési felhívást bocsátotta ki:

„A költemények, melyeket »Ünnepnapok« czim alatt sajtó alá adtam, az ájtatosságnak, magába szálásnak s a hitben való megnyugvásnak vannak szentelve; nem világi hangok, de kísérletek az egyházi költészet terén, mely napjainkban kevés mivelőre talált. Azon felekezet oltárára teszem le a virágáldozatot, melyhez tartozom, nem mint papja, de mint egyik szerény tagja a gyülekezetnek, a kiknek adatott pengetni a »kinor«, a hárfá hurjait. |

Ima, zsoltár, ének, hymnus és óda váltakoznak a kötetben, melynek a minden költészet végcélját képező aesthetikai hatáson kívül még az a magas rendeltetés is jutott, hogy első vigye be a magyar dal zengzetességét a zsinagoga szentélyébe, hogy a szószéken mindinkább meghonosodó magyar egyházi beszéd mellett helyet követeljen a magyar énekszónak is. Mert ha igaz az, hogy magasabbra ragadnak bennünket az áhitat szárnyai, a midőn anyanyelvünkön rebeghetjük el szívünk soháját, viszont anyanyelvünk is felmagasztosul és szentebbé lesz az által, hogy istenhez emeltük és azon imádkozunk.

A multból merítettem e dalokat és a jövőnek adom át: annak a zsidó fiatalságnak, mely magyarul érez és gondolkodik. Legyen neki magyar imádsága is! Budapest, 1888. január végén.

Kiss József,

A kötet előfizetés után háromféle kiadásban fog közreboicsáttatni:

1. Egyszerű kiadás, finom velin-papiron csinos vászonkötésben. Ára 2 frt.
2. Amateur kiadás, legfinomabb karton-papiron színes arabeszk-körzettel, stilszerű bőrkötésben. Ára 5 forint.
3. Ajándékkiadás, Whatman-féle karton papiron, színes arabeszk-körzettel, selymekötésben. Ára 10 frt. Ezen kiadás csak annyi példányban fog nyomtatni, a hány megrendelés érkezik. Minden példány a megrendelő nevével fog elláttatni.

Az „Ünnepnapok” kiváló műgonddal lesz kiállítva és husvétra megjelenik.

Az előfizetések legkésőbb február végeig szerző nevére (Budapest, vácsi körút 80.) intézendők.

Helyi és vidéki hírek.

Rendkívüli közgyűlést tart ma este 8 órakor a brassói magyar dalárda, melynek tárgyát az alapszabály-módosítás képezi.

Dr. Otróban Nándor, Lugosra áthelyezett honvédezredorvos. — mint örömmel értesülünk — nem fogja elhagyni városunkat, melyben több mint 30 éves közhasznú s áldásos működése által közszeretetet vívott ki magának a lakosság minden részénél. A mily nagyon fájlaltuk volna a derék férfiú távozását, ép úgy örvendünk itt maradásán.

Városi közgyűlés volt tegnap délután a tanácsház nagytermében a képviselői tagok csekély részvétele mellett. A gyűlésnek csak a késő esti órákban lévén vége, időhiánya miatt annak lefolyásáról csak jövő számunkban referálhatunk.

Új közjegyző. Dr. Kádbó Ferencz helybeli köz- és váltó ügyvédet az igazságügyminiszter kinevezte kir. közjegyzővé Fogarasra. Fogaras magyarsága tevékeny, lelkes, buzgó tagot fog nyerni új közjegyzőjében, kinek kinevezéséhez gratulálunk.

Ismét két órai késéssel jött meg tegnap a Budapest felől jövő személyvonat. Mostanában két óra a legkisebb késés. A postát csak d. u. adták ki.

Ma este 8 órakor kezdődik a vigadóban a m. kir. államvasutak Brassó állomásának altiszti kara által az „E. M. K. E.” brassóme gyoi fiókegylete javára rendezendő tánczestély, melynek zenéjét a helybeli katonai zenekar fogja szolgáltatni. A derék rendezőség minden tőle telhetőt megtett a siker érdekében. A t. közönségtől függ már most a többi, illetőleg a rendezőség fíradózásainak azzal való jutalmazása, hogy a tánczestélyt tömeges látogatásával fogja megtisztelni s ezzel az anyagi sikert is biztosítani. Az estély szerény igényekkel lép fel s ép ezért annak tömegesebb pártfogást érdemel. Ismételen kérjük különösen az Emke. brassóme gyei tagjait, hogy az estélyen

megjelenni szíveskedjenek. Az Emke. fiók választmányának brassói tagjait az elnökség külön körözüvény útján is felkérte a megjelenésre.

Köszönetnyilvánítás. Azon alkalmából, hogy a népfölkelési szijazati szállítások a brassói szijgyártók teljes diadalával lebonyolítottak, a Czekeli Frigyes és társai csoport tagjai testületileg jelentek meg az Emke. brassóme gyei fiókjának jegyzője, Szerényi József szerkesztőnél, ki a terhes ügyet vezette, hogy sok fáradságát megköszönje. Az E. M. K. E. központjának pedig meleg hangú köszönő iratban fejezték ki hálás köszönetüket a nagy mérvű támogatásért, melyre derék szijgyártóink valóban érdemeseknek bizonyultak.

Hymen. Györffy Károly derék fiatal iparos f. hó 12-én vezeti oltárhoz Székely Károly kőmíves mester kedves leányát, Julia k. a.-t.

Az iparos ifjak egyletének második felolvasóestéje tegnap tartott meg nagyobb közönség látogatottsága mellett. Az estének nagy részét Végh Mátyás áll. isk. tanár vonzóan tartott felolvasása töltötte ki, tartalmazva Petőfi életéből érdekes adatokat. Végh tanár a Petőfi-cultusnak szenvedélyes ápolója s a hol csak teheti, nem mulasztja el halhatatlan költőnk életéhez fűződő adatokat gyűjteni. Ez a nemes buzgalom, ez az igazi ügyszereket jellemzi tegnapi felolvasását is, melyet a közönség nem érdeklél, de ugyszólva áhitattal hallgatott végig s hallgatta volna még tovább is a vonzó előadást, ha az idő nem halad vala oly igen előre, mi miatt aztán ezen est programjából a tervezett két szavaltat kimaradt. Végh ur felolvasását nem tarthatja vala jobb helyen, mint iparos ifjaink ez estélyén: ő hálás közönségre s az elvetett mag alkalmas talajra talált itt, minek bizonyossága volt ama szünni nem akaró tapsvihár, a meg-megújuló éljenzés, melylyel a hallgatóság részéről felolvasása fogadtatott. — Még Kristály Márton egytl. tag adott elő fuvólán egy orosz románczot, a mi idegenszerűsége daczára, sőt talán épen azért, kellemesen hatott a közönségre, mely az ifju iparost, ki oly ügyesen kezelé hangszerét — megérdemelt tapsokban részesítette. — Mint említők, a szavaltatok ez alkalommal elmaradtak; de a rendezőség, tekintettel a most tapasztaltakra, jövőre úgy intézkedik, hogy a műsort nem óraszámra állapítja meg, hanem a közönség türelmétől és figyelmétől teszi azt függővé s a szerint rövidíti vagy hosszabbítja meg, mert tegnap is emelkedtek hangok, hogy még szívesen időzött volna a hallgatóság egy félórát az egyletben, hol igen jól érezte magát. Csak gratulálhatunk iparos ifjainknak ezen ellesett kedvező bírálatért s ajánljuk figyelmébe. Jövő szerdán este 8 órakor ismét találkozni fogunk.

Nőegyleti bál. A brassói róm. kath. nőegylet báljáról tárczaszerű referáda fekszik előttünk, melyet azonban tér szűke miatt mai számunkban nem közölhetünk.

Kir. kath. főgymnásium. A „Székely Nemzet” szombati számában egy »régí munkatárs« ismét kesereg a háromszéki középiskolák felett, új terveket vetve fel, melyekkel azonban semmi kedvünk foglalkozni. A hol felvettettek, ott fognak feledésbe menni. Ily terveknek ez a jól kiérdemelt sorsuk. Hanem van abban. a cikkben valami, mit nem hallgathatunk el. »Kir. kath. főgymnásium«-ról beszél Brassóban, mely »nem felel meg a reá váró feladatoknak és hivatásának;« majd tovább, hogy a kormány azért állított három új közép iskolát Brassóban, mert »az ottani (t. i. brassói) kir. kath. gymnásium nem felel meg a czélnek és nem akar hallgatni a jó szóra, a mi szintén furesán hangzik különben, hogy a kir. kath. gymnásiumra még csak annyi befolyása sem lenne a szintén kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak.« Valóban nagyon sajnálatraméltó, hogy Brassótól alig három órányira »régí munkatárs«-ak, tehát tollforgató emberek, ne tudják azt, hogy egy majdnem félszázados brassói iskola, melynek növendékeit legalább harmadrésben Háromszék szolgáltatja, minő jellegű! Hát bizony a mi róm. kath. főgymnásiumunk ép oly kir. kath., mint a Mikó-kollegium kir. Mikó kollegium! Ezen intézetet a kath. státus és a brassói róm. kath. egyházközség közösen tartja fenn s azért, hogy a kath. egyházközség közösen tartja fenn s azért, hogy a kath. iskolaalapból dotáltatik, még nem királyi. Másrészt pedig nincs miért keseregni a »k—y« urnak a kath. főgymnásium rossz volta felett, mert biz megfelel az a hivatásának, ha mindjárt igaz is az, hogy némi tekintetben pótlásokra is vár, a mi azonban soká már nem várát magára ilyen első sorban az épület s másod sorban a nagyobb számú tenerő. Minden más tekintetben e gymnásium megfelel a reá várakozó feladatoknak s az állami főreális iskola korántsem konkurrenzia akar lenni ennek. Ennyit tartottunk szükségesnek a »jól tájékozott« régi munkatársnak felelni.

Rabsegélyző egylet. A brassói rabsegélyző egylet, vasárnapi közgyűlése alkalmából kiadta évi jelentését. Eből kitűnik, hogy az egylet a lefolyt évben is csendesen bár, de szép sikerrel működött. 69 vagyontalan rabnak váltott vasuti jegyet haza utazásra és 28-nak adott utiköltséget. A Juga János-féle alapítványból utiköltséggül kiosztott kamatai is 26 frt. 25 krt. tesznek, melyet 121 jómagaviseletű és szorgalmatos rab között osztott ki egyenlő arányban. Vasuti jegyekre 239 frt. 33 krt., utiköltségre 24 frtot. a Juga féle alapítványból pedig 26 frt 25 krt., s így összesen 289 frt. 58 krt. fordított az egylet segélyezésére a lefolyt évben.

Menedékházában 1887-ik év folyamán 75 személy fordult meg. Az egylet rabiskolátart fenn, melyben tanítottatott 129 magyar rab Szász Károly tanító által magyar nyelven s 123 német rab Kartmann Péter által német nyelven s 126 román rab Moján György tanító által román nyelven tanítatva. Az egylet tiszta vagyona 503 frt. 02 kr. Az egylet emberbaráti működése minden tekintetben elismerést érdemel.

Rendőri hírek. Találtatott a Vigadóban a tornaegyleti bál után 2 legyező; f. hó 4-én, d. u. 5 órakor pedig a szentlélek-utczában egy jegyzőkönyv egy zálogjeggyel. A tárgyak a városkapitányságnál vannak letéve.

Munkászavargás Spanyolországban. Rio Tinto-ban, mint lapunknak Madridból távirják, a katonaság és a bányászok közt összeütközés fordult elő, melynél az utóbbiak közül öten megöltek, többen pedig megsebesültek.

További tangságtétel. Mennél több tanu lép fel arra nézve, hogy egy igazságot bebizonyítsanak, annál kétségtelenebbnek kell annak lennie, s így feltétlenül a tényeknek megfelelő gyanánt elismerendő. — Ezért hozatnak a Warner Safe Cure-nak gyógyerejére vonatkozó további bizonyítványok nyilvánosságra, ámbár az abban való kételkedés ma már a hitetlen Tamással volna egyértelmű. Bischoff Agoston ur Waltershausenből (Bornpforte 90. sz.) így ír: »Nőm hosszabb időn át szenvedett feigőresökben, melyeken orvos nem volt képes segíteni. Az ön Warner Safe Cure-jára jól érzi magát.« — Dähne Károly Emil ur Hohensteinből így ír: »Fogadja legjobb köszönetemet az ön Warner Safe Cure-já jó hatásáért. Hála Istennek, hogy ön feltalálta e gyógyszert.« — Eladás és szétküldés csak gyógyszertárak által. Ára 2 frt 80 kr. Raktár: Goos J., Klein Viktor, Schuster K. L.-ná Brassóban. Főraktár Einhorn gyógyszerésznél (Fanta M.) Prágában.

Közigazdaság.

Hasznos csevegés a gyümölcsészeknek. (Vége.)

3-ik. Az ananász. Ezt savanykás ízénél fogva méltán lehet franczia almának nevezni, mert általában a finom, de savanykás körték is mind franczia indi-genátusok.

Ez az ananász valódi citromnak is nevezhető volna, mert alakja, színe nagyban hasonlít ehhez. Ez nagyon sokak előtt, már a két előbb jelzettnél kedvesebb; rendkívül nagy szaga van, ropogós s jó ízű husa. Rendkívül bő termő, korán kezd érni s sokaig keményen eláll.

Valódi szalon-alma.

4-ik. Piros kálvil. Valóban egészen piros, gyönyörű lapos, lágyhusu, s mégis késő új termésig eláll. Ha szabad jeleznem, ez az én kegyenczem. Igaz, hogy sokat nem terem, de mégis egészen adós nem marad; asztalra szebbet feltenni nem lehet.

Ezt a négy fajt merem bárkinek jó lélekkel ajánlani, s hiszem, hogy nem vallok szégyent velők.

Mindezzel a világért sem azt akarom állítani, hogy más jó, talán érdemesebb fajok is de lennének; de Berlinből leginkább ezek hozták le a márkákat; tehát mindenki meggyőződhetik arról, hogy állításom nem alaptalan.

Sok mindent lehetne még pro- és kontra irogatni, de én a világért sem akartam vitatkozási tárgyat szolgáltatni; csakis a berlini, két harmadában sikerült vásár okait s következményeit és az ebből levonható tanulságot akartam tisztázni.

Végezetre még megemlítem azt, hogy ha kérész társaim közül, egynek valami tekintetben utasításra, jótanácsra szüksége lenne, ne resteljen egy napot, keressen fel s több hasznát fogja látni, mint a sok olvasásnak.

Ugyszintén, ha az előbb felsorolt fajokból vagy másokból, (hisz lehet még vagy husz-harmincz) oltógalyakra volna szükség, csak tessék bátran, de idejekorán, legalább márczius közepéig tudatni, szívesen szolgálók s pedig ingyen, csak az elvitelről, vagy annak áráról legyen gondoskodva.

Egyébiránt csak azt mondom én is, édes olvasóm s még édesebb kertészem, mess-nyess, s a haza fényre derül, de te sem bánod meg.

Szemerjai Károly.

Brassói piaczi árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. február hó 9-én

Román papirpénz à 20 frankos	8.46 vétel	8.50 eladás
ezüstpénz à 20	8.40	8.43
Napoleon d'or (aranypénz)	10.—	10.03
Török lira	11.36	11.40
Arany	5.95	5.98
Orosz papirrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szerényi József,

Hirdetmény.

(53) 3—3

Ezennel közhírré tétetik, miszerint Brassó város tulajdonát képező, a város területén fekvő ingatlanok — melyek alább részletesen vannak megnevezve — bérbeadására nézve folyó évi február hó 16-án, csütörtökön délutáni 3 órakor a városi gazdasági hivatal helyiségében írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

A bérbeadási és szerződési feltételek nevezett napig a rendes hivatalos órákban a városi gazdasági hivatal helyiségében bárki által betekintheők. A tekintetes városi képviselőnek a legelőnyösebb ajánlatra vonatkozó jóváhagyás azonban fenn van tartva.

Bérelni szándékozók felhivatnak tehát ezennel, sziveskedjenek 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat legkésőbb nevezett napnak déli 12 órájáig Hintz Ernő városi gazda úrnál benyújtani.

Az ajánlathoz az ajánlott egy évi bérösszeg 10%-ának vagy készpénzben, vagy törvényesen óvadékképes értékpapirokban óvadék gyanánt csatolva kell lennie; világosan s minden kétséget kizárólag kell kitéve lenni, hogy ajánlattevő melyik bérlettárgyra teszi ajánlatát; továbbá, hogy a bérletfeltételeket ismeri s azoknak magát minden tekintetben teljesen aláveti; végül pedig megkívántatik, hogy az ajánlatban az egy évre ajánlott bérösszeg úgy számokkal mint betűkkel legyen kiírva.

A bérlethirdetmény tárgyát képező, illetve bérbe adandó ingatlanok a következők:

- 1) Földszinti helyiség a tanácsházban, ezelőtti levéltár.
- 2) Áruházi bódék a tanácsházban, ezelőtti levéltár.
- 3) Raktár a tanácsházban, a Lensor felé.
- 4) „ „ „ eddig városi mérleg, — mérőjoggal együtt.
- 5) A város tulajdonát képező 16. számú ház, kerttel.
- 6) Bolt a város tulajdonát képező 17. számú házban.
- 7) „ „ „ 18. „ „ „
- 8) Gabonarakár a lópiaczi kapuban.
- 9) Lakás a szentlélek-utcza kapunál 121. szám.
- 10) Raktár ugyanott (kisebb.)
- 11) A város tulajdonát képező ház a vár-utczában, 302. h. szám alatt.
- 12) Péklakás a város tulajdonát képező 318. számú házban.
- 13) 1-ső számú bolt az áruházban (Kaufhaus).
- 14) 2-ik „ „ „ „
- 15) 3-ik „ „ „ „
- 16) 4-ik „ „ „ „
- 17) 5-ik „ „ „ „
- 18) 7-ik „ „ „ „
- 19) 8-ik „ „ „ „
- 20) 9-ik „ „ „ „
- 21) 10-ik „ „ „ „
- 22) Két raktár az áruházban (Kaufhaus).
- 23) Két pince az áruház alatt.
- 24) A szentlélek utcza 448. számú, a város tulajdonát képező ház.
- 25) A nagy-utcza 489. számú, a város tulajdonát képező ház.
- 26) Egy pince a rózsapiacz 584. sz. a. levő, a város tul. kép. házban.
- 27) Vendéglő a „Koronához”.
- 28) A városi sörcsarnok.
- 29) A sétatéri kávéház.
- 30) Az „Éhezett kőnél” (Hangenstein) lévő vendéglő.
- 31) A Barcza folyó mellett lévő vendéglő . . . 1889. január 1-től 6 évre.
- 32) Czukrászbódé a felső sétatérén . . . 1888. szept. 30-tól . . .
- 33) Harisnyaszövő-czéh kertje . . . „ „ „ „

Brassó, 1888. évi január hó 22-én.

A városi tanács.

1888. évi szeptember hó 30-ától kezdve hatályos.

(52) 3—3

Hirdetmény.

Belügyminiszter ur ó nagyméltóságának 1887. évi november hó 26-áról kelt 76.289./IV. g szám alatti magas jóváhagyása következtében az eddigi katonai kórházi épület, Nagy-utca 523 számú, a város tulajdonát képező ház írásbeli versenytárgyalás útján a legelőnyösebb ajánlattevőnek fog eladatni.

Az erre vonatkozó versenytárgyalás 1888 évi február hó 16-án, csütörtökön délután 3 órakor fog a benyújtott ajánlatok felbontásával a városi gazdasági hivatal irodájában megejteni, hol a közlelőbbi feltételek a rendes hivatalos órákban nevezett napig mindenkor betekintheők.

Az 50 kros bélyeggel ellátott, lepecsételt ajánlatok a fennebb megjelölt napon legkésőbb déli 12 óráig benyújtandók Brassó város polgármestere — tekintetes Brennerberg Ferencz úrnál. Az ajánlathoz az ajánlott összeg 10%-ja melléklendő vagy készpénzben, vagy törvényeszerű óvadékképes értékpapirokban.

Az ajánlatnak világosan tartalmaznia kell azon kijelentést, hogy ajánlattevő az ajánlási és szerződési feltételeket ismeri,

s hogy azoknak minden tekintetben aláveti magát.

Az előtervezendő ingatlan Brassó város építészeti hivatala által 25.000 o. é. frtra becsült tetett; a városi gazdasági hivatal közvetítése folytán, mely a ház kulcsait őrzi, — az épület bármikor megtekinthető.

Brassó, 1888. január hó 14.

A városi tanács.

54 1888. számhoz. Épít. hiv.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. fődmivelés-, ipar és kereskedelmi miniszterium az 1887 évi december hó 27-én kelt 66305. számú rendeletével a Fogaras és Galatz közt fekvő Olt-híd kijáratási munkálat helyreállítását 3705 frt 75 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1888 évi február hó 23-ik napjának d. e. 10 órája a Fogaras vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélye-

zett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bantpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Fogarason, 1888. január 30.

(67) 2—3 Kovács Gábor, kir. mérnök.

Szám 553—1888. nk.

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán üresedésbe jött fogarasi községi kertészi állomás betöltésére, a városi képviselő 1887. évi október 19-én tartott ülésén 123. szám alatt hozott határozata folytán a pályázat ezenel megnyitattik.

A községi kertész főbb teendői közé tartozik, a két éves faiskolát, a „Papirmalom” mulató helyen 1886. évben megkezdett parkozást fejleszteni, a sétatéri fákat gondozni.

A községi kertészi állomással 300 frt o. é. évi fizetés, szabad lakás és 400 négyszög-öl kert terület élvezete van összekötve.

Azon kertész, ki a gondozása alatt álló „Papir malom” területén meglevő nyári mulató helyet és azzal kapcsolatos italmérési jogot haszonbérbe venni s a megjelenő vendégeket kiszolgálni kellő képességgel bír, előnyben részesül.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványukat, melyekben képzettségük és előéletük igazolva

legyen, legkésőbb folyó évi február 15-ig alulírt előjárásnál nyújtsák be.

A kertészi állomás folyó évi márczius 1-vel, de legkésőbb ápril 1-vel elfoglalandó.

Fogaras nagyközség előjárósága

1888. évi január 28-án.

Keresztényi, főbíró. Orosz, k. jegyző.

Szám 201.—1888.

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye felvidéki járásához tartozó Vidombák nagyközségben haláleset folytán üresedésbe jutott községi orvosi állomás betöltésére ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állomás következőképen van jövedelmezve:

- 1) 400 forint évi fizetés;
- 2) szabad lakás a piacon;
- 3) minden beteglátogatás után járó 20 krajczár díj;
- 4) az orvosi halottkémlet fejében évenként 25 frt;
- 5) a huskémlet fejében a minden hói mészárosoktól évenként körítbeli 25—30 frt.

Pályázni kívánók felhivatnak, miszerint a képesítési okmányokkal felszerelt tolyamodványokat f. évi február hó 27-ik napján délutáni 6 óráig alólírt főszolgabíróhoz küldjék be.

Feketehalom, 1888. január 20.

Brassó megye felvidéki járásának szolgabírója:

(58) 3—3 Kostend Vilmos.

Előnyös alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divattermükben

(71) 1—*

BRASSÓ — FŐTÉR.

Menyasszonyi, sétat- és házi ruhák (toilettek) a legujabb divat szerint készülnek. — Továbbá a raktár egy részét tartalmazó női divat gyapju és selyem ruhaszövetek fekete és minden színben, posztómaradékok, mosó satin és cretonok, ugyszintén női- és gyermek-felöltők, esőköpenyek és mantillek a tavaszi új bevásárlás folytán előnyös áron adatnak el.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Ugyanott egy gyakornok fölvetetik.

(37) 5—6

Dr. MYSZ EDE,

műtő fogorvos Brassóban,

új év óta lakásában rendel:

Lópiacz 29. szám alatt, közvetlen a főpiacz mellett.

Műfogakat és teljes fogsorokat készít, jótállva azoknak teljes hasznavehetősége- és természetszerű kinézéséért;

Fogtöméseket arany-, ezin-arany-, higanyzat- és cementből, mind csak a legszolidabb, kipróbált anyagból;

Fogat húz kéjgázbódulatban, szükség esetében chloroform-bódulatban is, kívánatra a fájdalmat cocainnal csillapítja.

Igen mérsékelt, határozott ár!

Rendelő órák: délelőtt 10 től 1-ig, délután 3-tól 4-ig.

HIRDETMÉNY.

A már elkészült, új

porcellán-kádfürdők

1888. január hó 2-án megnyitattak s a nyilvános használatnak átadattak.

A gőz-, douche- és kádfürdő-intézet igazgatósága
Brassóban.

(69) 2—3